

Ehdotus neuvoston asetukseksi komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen "Feta" osalta

(2002/C 262 E/15)

KOM(2002) 314 lopull.

(Komission esittämä 14 päivänä kesäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Neuvosto antoi 14. heinäkuuta 1992 asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾ maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta.

Kreikan viranomaiset tekivät 21. tammikuuta 1994 asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädettyä yksinkertaistettu menettelyä noudattaen hakemuksen nimityksen "Feta" rekisteröimiseksi suojattuna alkuperänimityksenä (SAN). Komissio tutki, onko rekisteröintihakemus 2 ja 4 artiklan mukainen, ja päätti että nimitys "Feta" täyttää asetuksen vaatimukset, minkä vuoksi se olisi suojattava.

Komissio toimitti nimitystä "Feta" koskevan asiakirjan 21. joulukuuta 1992 tehdyssä komission päätöksessä 93/53/ETY ⁽²⁾ perustetulle maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä käsittelevälle komitealle. Kyseisen päätöksen 2 artiklan mukaan komitean tehtävänä on komission pyynnöstä tutkia kaikkia perusasetuksen soveltamiseen liittyviä teknisiä ongelmia. Sen jäsenillä on oltava pätevyys oikeustieteen tai maatalouden alalla sekä tietoa erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksista. Noihin teknisiin ongelmiin kuuluvat kysymykset nimitysten yleisnimen luonteesta sekä niistä tekijöistä, jotka on otettava huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä määriteltäessä.

Tiedekomitea antoi erityisesti toimitetut tiedot huomioon ottaen 15. marraskuuta 1994 lausuntonsa (4 puolesta, 3 vastaan), jonka mukaan nimitys "Feta" täyttää neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 rekisteröintiin liittyvät vaatimukset ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan vaatimukset. Samassa lausunnossa tiedekomitea oli yksimielinen siitä, että sille toimitettujen tietojen perusteella kreikkalaisesta juustosta käytettävä nimitys "Feta" ei ole perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yleisnimi. Sen mukaan nimityksen "Feta" ei-yleisnimen luonne on riippumaton seikka, joka ei rajoita markkinoille lainmukaisesti saatettuihin tuotteisiin liittyvää tutkintaa asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Asetuksen 13 artiklan mukaan nimitys "Feta" tulee voimaan suojattuna alkuperänimityksenä viiden vuoden siirtymäajan kuluttua; siitä lähtien muiden tuottajien on kiellettyä käyttää kyseistä nimitystä.

Komissio pyysi (III-b -komiteamenettely, 3 kuukauden määräaika) 20. tammikuuta 1996 suojattuja alkuperänimityksiä (SAN) ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä (SMM) käsittelevältä sääntelykomitealta lausuntoa asetusluonnoksesta, joka sisälsi muun muassa nimityksen "Feta" rekisteröinnin suojattuna alkuperänimityksenä. Luonnos sai 45 puoltoääntä Belgialta, Kreikalta, Espanjalta, Italialta, Luxemburgilta, Ranskalta ja Portugalilta. Tanska, Saksa, Irlanti, Alankomaat, Yhdistynyt kuningaskunta, Ruotsi, Suomi ja Itävalta olivat vastaan 42 äänellä. Tanska, Saksa, Irlanti, Alankomaat, Yhdistynyt kuningaskunta, Ruotsi, Suomi ja Itävalta kommentoivat, että ehdotukseen sisältyi "Fetan" kaltaisia tuotenimiä, jotka ovat niiden mukaan yleisnimiä.

Koska komitea ei antanut lausuntoa, komissio toimitti toimenpideluonnoksen neuvostolle 8. maaliskuuta 1996. Tanska, Saksa, Ranska, Irlanti, Itävalta, Suomi ja Ruotsi vastustivat ehdotettuja toimenpiteitä 20. toukokuuta 1996 pidetyssä maatalousministerien neuvostossa. Yhdistynyt kuningaskunta äänesti tyhjä. Kreikka, Espanja, Portugali, Italia, Luxemburg, Belgia ja Alankomaat kannattivat ehdotuksia. Koska neuvosto ei antanut lausuntoa, komissio hyväksyi ehdotetun asetuksen sääntelykomiteamenettelyn mukaisesti. Komission asetus (EY) N:o 1107/96 tuli voimaan 21. kesäkuuta 1996.

Tanska jätti 30. elokuuta 1996 (C-289/96), Saksan liittotasavalta 9. syyskuuta 1996 (C-293/96) ja Ranskan tasavalta 12. syyskuuta 1996 (C-299/96) EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisen kanteen komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 kumoamiseksi siltä osin kuin se koskee nimityksen "Feta" rekisteröintiä suojattuna alkuperänimityksenä.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 13, 21.1.1993, s. 16.

Edellä mainittujen valtioiden mukaan asetus ei ole lainvoimainen siltä osin kuin siinä säädetään nimityksen "Feta" rekisteröimisestä suojattuna alkuperänimityksenä. Tähän on niiden mukaan kaksi pääsyötä: Ensinnäkin niiden mukaan asetuksen (ETY) N:o 2081/92 2 artiklassa vahvistetut edellytykset, joiden on täyttyvä, jotta tuote voidaan rekisteröidä suojattuna alkuperänimityksenä, eivät täyty. Ne väittävät erityisesti, että nimityksen "Feta" rekisteröiminen suojattuna alkuperänimityksenä on asetuksen (ETY) N:o 2081/92 2 artiklan 2 kohdan vastaista, koska rekisteröidyn nimen suojan kattama maantieteellinen alue olisi koko Kreikka. Tämä on asetuksen vastaista silloin kun kyseessä on perinteinen muu kuin maantieteellinen nimitys, kuten tässä tapauksessa. Toiseksi ne katsovat nimityksen "Feta" olevan yleisnimi, jota ei voi asetuksen (ETY) N:o 2081/92 3 ja 17 artiklan mukaisesti suojata suojattuna alkuperänimityksenä. Kyseisen asetuksen 3 artiklassa nimittäin säädetään: "Nimityksiä, joista on tullut yleisnimiä, ei voi rekisteröidä".

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi, että komissio ei ollut ottanut asianmukaisesti huomioon kaikkia asetuksen (ETY) N:o 2081/92 vaatimia seikkoja. Edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa 16. maaliskuuta 1999 antamassaan tuomiossa tuomioistuin kumosi osittain asetuksen (EY) N:o 1107/96.

Komissio pyysi 15. lokakuuta 1999 jäsenvaltioilta perusteellisia tietoja fetajuuston tuotannosta ja kulutuksesta sekä nimityksen "Feta" yleisestä tunnettuudesta. Toimitetuista tiedoista esitetään yhteenveto jäljempänä olevan asetuksen johdanto-osassa. Tiedot toimitettiin tiedekomitealle. Tiedekomitea totesi 24. huhtikuuta 2001 yksimielisesti, että nimitys "Feta" on alkuperänimitys, joka ei ole yleisnimi. Myös tämän lausunnon pääperustelut esitetään asetusluonnoksen johdanto-osassa.

Tiedekomitean lausunto toimitettiin jäsenvaltioille 20. marraskuuta 2001 pidetyssä sääntelykomiteassa. Kreikka, Yhdistynyt kuningaskunta, Alankomaat, Espanja, Belgia, Itävalta, Portugali ja Italia pitivät vuonna 1999 toimittamia tietoja yhä paikkansapitävinä ja komission tekemää yhteenvetoa oikeana. Saksa, Tanska ja Suomi olivat epäileviä tiedekomitean lausunnon suhteen. Ranska ja Ruotsi pidättyivät kommentista. Käytiin myös keskustelu uudesta asetusluonnoksesta nimityksen "Feta" rekisteröimiseksi suojattuna alkuperänimityksenä ja tehtiin muutamia pieniä muutoksia.

Komissio toimitti hieman muutetun ehdotuksen sääntelykomitealle 9. huhtikuuta ja pyysi siitä lausuntoa 16. toukokuuta 2002. Komitea ei antanut lausuntoa. Ehdotus sai 47 puoltoääntä Portugalilta, Belgialta, Kreikalta, Espanjalta, Italialta, Luxemburgilta, Alankomailta, Ruotsilta ja Suomelta; vastaan äänestivät Tanska, Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta (23 ääntä). Äänestämästä pidättyivät Ranska, Itävalta ja Irlanti (17 ääntä).

Syyt, miksi äänestettiin vastaan ja pidättyttiin äänestämästä:

Yhdistynyt kuningaskunta suhtautui ymmärtäväisesti Kreikkaan, mutta totesi, että fetajuustoa on jo kauan tuotettu laajalti ja että nimitys "Feta" on yleisnimi. Sen mukaan komitealle 20. marraskuuta 2001 toimitettuun analyysiin sisältyviä seikkoja oli vaikea ymmärtää.

Irlanti tuottaa vain vähän fetajuustoa, minkä vuoksi asia ei ole sille erityisen tärkeä.

Ranska on samaa mieltä komission 20. marraskuuta 2001 komitealle toimittamasta analyysistä ja katsoo vakaasti, että nimitys "Feta" ei ole yleisnimi. Se kuitenkin kannattaa nimityksen "Feta" käyttämistä maantieteellisen nimen kanssa. Ranska nosti vuonna 1996 kanteen nimityksen "Feta" rekisteröinnin mitätöimiseksi. Ranskassa fetajuustoa tuotetaan pääasiassa lampaanmaidosta eikä lehmänmaidosta (lehmänmaidon ja lampaanmaidon suhde 1/4).

Tanska on vakaasti sitä mieltä, että nimitys "Feta" on yleisnimi. Se kiinnitti huomiota tiedekomitean raportissa oleviin epätarkkuuksiin.

Itävalta totesi 20. marraskuuta 2001 esitettyyn analyysiin sisältyvien tietojen olevan vaikeaselkoisia. Sen mukaan olisi otettava huomioon fetajuuston tuotanto muissakin jäsenvaltioissa, kuten myös ehdokasmaissa. Itävalta pidättyi äänestämästä, koska sillä on Kreikan kanssa fetajuustoa koskeva kahdenvälinen sopimus.

Saksa pitäytyi vuoden 1996 selvässä kannassaan. Se pyysi analyysiä saksankielisenä.

Komissio myönsi, että fetajuustoa tuotetaan nykyisellään monissa jäsenvaltioissa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että tuote olisi yleisnimitys. Sen mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan 8 tonnin tuotanto ei ole huomattavaa. Lisäksi 18:sta englanninkielisestä sanakirjasta 14:ssä mainitaan fetajuusto kreikkalaisena juustona; loppuissa sen alkuperän sanotaan olevan Kreikka, Lähi-itä tai Balkanin maat. Näin ollen on vaikea väittää nimityksen "Feta" olevan Yhdistyneessä kuningaskunnassa yleisnimi. Komissio myös korosti tiedekomitean riippumattomuutta eikä ryhtynyt keskustelemaan siitä, että Tanska ei hyväksynyt tieteellistä lausuntoa. Sen osalta, että tilannetta pitäisi tarkastella myös ehdokasmaiden osalta, komissio muistutti, että yleisnimen määrittämiseen liittyvä neuvoston asetus (EY) N:o 2081/92 koskee vain EU:n aluetta.

Koska toimivaltainen sääntelykomitea ei antanut lausuntoa, komissio esittää tämän asetusehdotuksen neuvostolle ja antaa siitä tiedon parlamentille menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytetäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Ehdotuksella ei ole vaikutusta yhteisön talousarvioon.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 17 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kreikan viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle 21 päivänä tammikuuta 1994 asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksen, joka koskee juustoon liittyvän nimityksen "Feta" rekisteröimistä.
- (2) Nimitys "Feta" rekisteröitiin suojattuna alkuperänimityksenä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1107/96 ⁽²⁾.
- (3) Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja Ranskan tasavalta ovat jättäneet kyseisen rekisteröintiasetuksen kumoamista koskevan kanteen perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisesti.
- (4) Yhteisöjen tuomioistuin on 16 päivänä maaliskuuta 1999 yhdistetyissä asioissa C 289/96, C-293/96 ja C-299/96 antamassaan tuomiossa kumonnut asetuksen (EY) N:o 1107/96 siltä osin kuin siinä rekisteröidään nimitys

"Feta" suojattuna alkuperänimityksenä. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että komissio ei olisi asianmukaisesti ottanut huomioon kaikkia niitä tekijöitä, jotka sen olisi perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan pitänyt ottaa huomioon, ja korosti erityisesti sitä, että komissio ei ole riittävän tarkoin analysoinut jäsenvaltioissa vallitsevaan konkreettiseen tilanteeseen liittyviä tekijöitä.

- (5) Nimitys "Feta" poistettiin asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteestä sekä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteristä asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamista koskevalla 25 päivänä toukokuuta 1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1070/1999 ⁽³⁾.
- (6) Komissio lähetti 15 päivänä lokakuuta 1999 kaikille jäsenvaltioille yksityiskohtaisen kyselyn, jotta se voisi perusteellisesti arvioida fetajuuston silloista tuotantoa ja kuluista jäsenvaltioissa sekä yleisemmin nimityksen "Feta" tunnettua yhteisön kuluttajien keskuudessa.
- (7) Fetajuuston tuotannon osalta jäsenvaltioita pyydettiin ilmoittamaan seuraavat seikat: onko kyseistä tuotantoa säännelty tai onko siihen sovellettu erityisiä kodifioituja käytäntöjä kansallisella tasolla, millaisissa olosuhteissa mainittu tuotanto alkoi, mitkä olivat sen tavoitteet, oliko aloite julkinen vai yksityinen, sekä markkinat, kohderyhmän muodostavat kuluttajat, vuotuinen tuotanto tonneina, tuotannon lopullinen määränpää ja käytettyjen tuotemerkkien nimitykset.
- (8) Fetajuuston kulutuksen osalta jäsenvaltioita pyydettiin ilmoittamaan fetajuuston markkinoille saattamista koskevat säännökset, kulutetut määrät vuosittain, kulutetun juuston maantieteellinen lähtöisyys ja markkinoilla esiintyvät pakkausmerkinnät.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2796/2000 (EYVL L 324, 21.12.2000, s. 26).

⁽²⁾ EYVL L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 130, 26.5.1999, s. 18.

- (9) Fetajuuston tunnettuuden osalta jäsenvaltioita pyydettiin ilmoittamaan kyseisen termin määritelmät sanakirjojen ja tietosanakirjojen kaltaisissa yleisluonteisissa teoksissa, tehdyt mielipidetutkimukset ja muut tekijät.
- (10) Sekä jäsenvaltiot että komissio koostivat saaduista tiedoista yhteenvedon, johon jäsenvaltiot myöhemmin tekivät oikaisuja ja muutoksia.
- (11) Yhteenvedon mukaan 12 jäsenvaltiossa ei ole fetajuuston tuotantoa koskevaa erityistä sääntelyä, jossa määriteltäisiin sen laatuominaisuudet, valmistusmenetelmät ja mahdollisesti maantieteellisesti rajattu tuotantoalue. Kreikassa fetajuuston valmistuskäytännöt ovat kehittyneet vähitellen, ja ne kodifioitiin vuonna 1935. Maantieteellisen tuotantoalueen rajat vahvistettiin aidon ja muuttumattoman käytännön perusteella vuonna 1988. Tanskassa on vuodesta 1963 alkaen ollut ja Alankomaissa oli vuosina 1981–1998 fetajuuston tuotannossa noudatettavia laatuvaatimuksia koskeva lainsäädäntö. On myös syytä todeta, että ilmaisu "Feta" esiintyy maidon ja maitotuotteiden vientitukia ja yhdistettyä tullinimikkeistöä koskevassa yhteisön sääntelyssä. Kyseinen sääntely koskee yksinomaan tulliasioita, eikä siinä pyritä heijastamaan sitä, miten kuluttaja nimityksen mieltää, eikä hallinnoimaan teollisoikeuksia. Se ei myöskään rajoita kyseisen juuston kaupan pitämisessä käytettävien nimitysten soveltamista, sillä tällaiset nimitykset riippuvat yksinomaan eri määräraikka- maiden kuluttajien odotuksista.
- (12) On ilmennyt, että yhdistetyn tullinimikkeistön mukaista fetajuustoa ei tuoteta lainkaan Luxemburgissa ja Portugalissa ja että se on tilastollisesti ja taloudellisesti vähäistä tai rajallista 9 jäsenvaltiossa eli Italiassa, Belgiassa, Suomessa, Itävallassa, Irlannissa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Alankomaissa ja Espanjassa.
- (13) Sen sijaan neljässä jäsenvaltiossa fetajuuston tuotanto on huomattavaa. Kreikka on tuottanut kyseistä juustoa antiikin ajoista lähtien lähes yksinomaan Kreikan markkinoille. Virallisia tilastoja on vuodesta 1931, jolloin tuotanto oli 25 000 tonnia, ja nykyisin vuosituotanto on noin 115 000 tonnia. Nimityksellä "Feta" varustettu juusto valmistetaan Kreikassa yksinomaan lampaanmaidosta tai lampaan- ja vuohenmaidon sekoituksesta.
- (14) Tanska on tuottanut mainittua juustoa vuodesta 1930 lähinnä vientiä varten. Tilastoja on saatavilla vasta vuodesta 1967, jolloin tuotanto oli 133 tonnia. Vuonna 1971 tuotanto ylitti 1 000 tonnia. Yhteisössä otettiin vuonna 1975 käyttöön fetajuustolle myönnettävä vientituki, minkä vuoksi sen tuotanto alkoi kasvaa hyvin voimakkaasti; se oli 9 868 tonnia vuonna 1975 ja 110 932 tonnia vuonna 1989. Vuodesta 1995 alkaen tuotanto on alkanut vähentyä (27 640 tonnia vuonna 1998) pääasiassa kolmansien maiden alhaisemman kysynnän ja fetajuuston vientitukien asteittaisen pienenemisen vuoksi. Fetajuusto tehdään Tanskassa lähes yksinomaan lehmänmaidosta.
- (15) Ranska aloitti mainitun juuston tuotannon vuonna 1931. Tilastoja on saatavilla vasta vuodesta 1980, jolloin tuotanto oli 875 tonnia. Vuosien 1998 ja 1998 välisenä aikana tuotanto vaihteli 7 960 tonnista 19 964 tonniin. Tuotanto oli alussa tarkoitettu Ranskassa asuville armenialais- ja kreikkalaisyhteisöille, mutta nykyään siitä suuntautuu keskimäärin 77,5 prosenttia vientiin muihin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin. Ranskassa fetajuustoa valmistetaan pääasiassa lampaanmaidosta ja vähäisemmässä määrin lehmänmaidosta.
- (16) Saksa on tuottanut fetajuustoa vuodesta 1972 alkaen, jolloin tuotannon määrä oli 78 tonnia. Vuonna 1977 tuotanto ylitti 5 000 tonnia, lähestyi 15 000:a tonnia vuonna 1980 ja oli 24 000 tonnia vuonna 1985. Sen jälkeen se on vaihdellut alimmillaan 19 757 tonnista enimmillään 39 201 tonniin. Alunperin tuotanto oli tarkoitettu Saksaan Balkanilta muuttaneille siirtolaisyhteisöille, mutta vähitellen sitä alettiin myös viedä Lähi-itään ja Balkanille erityisesti vientitukien vuoksi, sekä muihin jäsenvaltioihin. Saksassa fetajuustoa valmistetaan lähes yksinomaan lehmänmaidosta.
- (17) Edellä tarkoitetut tilastot, joissa esitetään jäsenvaltioiden oman tuotantonsa osalta toimittamat tiedot, ovat vain suuntaa-antavia. Koska lähes missään jäsenvaltiossa ei ole tuotantoa koskevaa erityistä sääntelyä ja koska ilmaisu "Feta" on määritelty yhdistetyssä tullinimikkeistössä hyvin yleisesti, toimitettujen vastausten ristianalysin tuloksena tehdyt arviot ovat summittaisia ja tilastotiedot toisistaan paljon poikkeavia. Useissa jäsenvaltioissa on vaikea erottaa toisistaan tuotantoa ja jälleenvientiä, mikä johtaa virheellisiin tilastoihin.
- (18) Fetajuuston kulutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön osalta voidaan todeta, että yleensä sovelletaan vain juustojen kaupan pitämistä, kauppakunnostusta tai päällysmarkintöjä koskevia yhteisön ja kansallisia yleisiä säännöksiä. Ainoastaan Kreikassa ja Tanskassa on alaa koskeva yksityiskohtainen erityinen lainsäädäntö. Itävalta varaa ilmaisun "Feta" vain kreikkalaisille tuotteille Kreikan ja Itävallan vuonna 1971 tekemän kahdenvälisen sopimuksen mukaisesti.
- (19) Fetajuuston kulutuksen laajuutta yhteisössä arvioitiin jäsenvaltioiden vastauksia analysoimalla. Kun tuotetun ja tuodun fetajuuston kokonaismääristä vähennettiin viedyt

määrät, saatu tulos oli joskus paikkaansapitämätön ja jopa järjenvastainen: koska olemassa olevia varastoja, jälleenvietyjä määriä tai muita seikkoja ei ollut otettu huomioon, eräissä jäsenvaltioissa saatiin teoreettisesti negatiivinen kulutus. Fetajuustoa ei myöskään järjestelmällisesti saateta markkinoille yhdistetyn tullinimikkeistön mukaisella nimityksellä joko oikeudellisten rajoitteiden vuoksi (lainsäädännössä kyseinen ilmaisu varataan tiukemmat vaatimukset täyttävälle tuotteelle) tai koska kaupallisista syistä suositetaan erillisiä nimityksiä, joita tuotteen kohdeyleisönä olevat kuluttajat arvostavat. Suhtautuen varauksella jäsenvaltioiden vastausten epätarkkuuteen voidaan todeta, että Kreikan liittyessä yhteisöön noin 92 prosenttia yhteisön alueella kulutetusta fetajuustosta kulutettiin Kreikassa. Sen jälkeen kulutus on lisääntynyt vähitellen muissa jäsenvaltioissa siten, että nykyään noin 73 prosenttia fetajuustosta kulutetaan Kreikassa. Kun kulutus eritellään jäsenvaltioittain henkeä kohden vuosittain, voidaan todeta että Espanjassa, Luxemburgissa, Portugalissa, Italiassa ja Alankomaissa fetajuuston vuosikulutus henkeä kohden on enintään 0,010 kilogrammaa eli 0,08 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Itävallassa, Ranskassa, Ruotsissa, Belgiassa ja Suomessa fetajuuston vuosikulutus henkeä kohden on 0,040–0,150 kilogrammaa eli 0,32–1,22 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Saksassa vuosikulutus henkeä kohden on 0,290 kilogrammaa eli 2,36 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Tanskassa vuosikulutus henkeä kohden on 0,700 kilogrammaa eli 5,0 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Kreikassa vuosikulutus henkeä kohden on 10,500 kilogrammaa eli 85,64 prosenttia yhteisön kulutuksesta.

- (20) Jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista käy ilmi, että vaikka nimityksellä "Feta" varustetut juustot olisi tuotettu muussa jäsenvaltiossa kuin Kreikassa, niiden pakkausmerkinnöissä mainitaan yhteisön alueella nimenomaisesti tai epäsuorasti Kreikan perinteet tai kulttuuri tekstein tai piirroksin, joissa on voimakas viittaus Kreikkaan. Nimityksen "Feta" ja Kreikan alueen välistä yhteyttä halutaan siis korostaa tarkoituksellisesti, mikä on alkuperätuotteen maineeseen olennaisesti liittyvä myyntiargumentti, joka saattaa todella harhauttaa kuluttajaa. Yhteisön alueella pidetään nimityksellä "Feta" kaupan myös fetajuustoa, joka ei ole Kreikasta kotoisin ja jonka pakkausmerkinnöissä ei viitata suoraan tai välillisesti Kreikkaan. Niiden osuus fetajuuston yhteisön markkinoista on kuitenkin huomattavan vähäinen verrattuna tällaisella viittauksella varustettuihin kaupan pidettyihin fetajuustoihin.
- (21) Jäsenvaltioiden toimittamista sanakirjojen ja tietosanakirjojen kaltaisista yleisluonteisista ja erikoisalan teoksista ilmenee, että ilmaisu "Feta" ei esiinny italian- ja portugali-linkielisissä teoksissa. Kreikan-, espanjan- ja hollanninkielisissä teoksissa viitataan yksinomaan lampaan- ja vuohenjuustopohjaiseen kreikkalaiseen juustoon. Ruotsiksi viitataan kreikkalaista alkuperää olevaan lampaan- ja vuohenjuustopohjaiseen juustoon, jota tuotetaan nykyään muissa maissa lehmänmaitopohjaisena esimerkiksi Tanskassa ja Ruotsissa. Tanskaksi viitataan useimmiten lampaan- ja vuohenjuustosta valmistettuun kreikkalaiseen juustoon, mutta myös Tanskassa ja Balkanilla valmistettuun juustoon. Joskus mitään maantieteellistä viittausta ei ole. Suomeksi viitataan lampaanmaitopohjaiseen tai lampaan- ja vuohenmaitopohjaiseen kreikkalaiseen tai kreikkalaista alkuperää olevaan juustoon, lukuun ottamatta yhtä teosta, jossa ei ole maantieteellistä viittausta. Saksaksi viitataan Kreikassa, useimmissa Kaakkois-Euroopan ja Atlantin takaisissa maissa valmistettuun tuotteeseen. Ranskaksi 17:stä toimitetusta teoksesta 14:ssä teoksessa viitataan lampaan- ja/tai vuohenmaidosta valmistettuun kreikkalaiseen juustoon. Yhdessä teoksessa mainitaan Kreikassa ja Balkanin maissa valmistettu juusto, toisessa Kreikasta peräisin oleva juusto, josta esiintyy Euroopassa monia muunnelmia. Yhdessä teoksessa taas viitataan lampaan- ja/tai vuohenmaitopohjaiseen kreikkalaiseen juustoon, jonka valmistus on levinnyt alkuperämaasta muihin maihin, viimeisimmäksi Eurooppaan ja Pohjois-Amerikkaan, joissa sitä valmistetaan lehmänmaidosta. Englanniksi neljässä teoksessa mainitaan vuohenmaitopohjainen juusto, jota valmistetaan erityisesti Kreikassa. Neljässä muussa teoksessa mainitaan lampaan- tai vuohenmaitopohjainen kreikkalainen juusto. Yhdessä teoksessa viitataan Kreikasta ja Lähi-idästä peräisin olevaan juustoon, joka valmistetaan perinteisesti lampaan- tai vuohenmaidosta ja nykyisin joskus myös lehmänmaidosta. Kahdessa teoksessa mainitaan Kreikasta peräisin oleva lampaan- tai vuohenmaitopohjainen juusto, jota tuotetaan myös muissa maissa yleensä kreikkalaisten ruokalajien ainesosana. Yhdessä teoksessa mainitaan, että fetajuustoa tuotetaan Uudessa-Seelannissa, Bulgariassa, Jugoslaviassa, Kyproksella, Tanskassa ja alkuperämaa Kreikassa. Yhdessä teoksessa viitataan Kreikassa ja Balkanin maissa valmistettuun juustoon, toisessa taas lampaan- tai vuohenmaitopohjaiseen kreikkalaiseen juustoon, jota valmistetaan Yhdysvalloissa lehmänmaidosta. Neljässä teoksessa esitetään, että nykyinen kreikkalainen fetajuusto muistuttaa suuresti antiikin Kreikassa valmistettua juustoa. Kun tarkasteltiin kaikkien kielten fetajuustoon liittyvien määritelmien ajallista kehitystä, vastaavuus ja tunnistettavuus Kreikan ja fetajuuston välillä ei ole vähentynyt.
- (22) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot on annettu tiedekomitealle, jäljempänä "komitea", joka antoi niistä yksimielisen lausunnon 24 päivänä huhtikuuta 2001.

- (23) Komitea toteaa, että ”alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän voidaan katsoa muuttuneen tuotetyypin yleisnimeksi vain, jos kyseessä olevalla alueella suurin osa ihmisistä ei enää pidä merkintää maantieteellisenä merkintänä (. . .). Kun tarkastellaan aluetta, jolla muutoksen on oltava tapahtunut, huomioon on otettava koko Euroopan yhteisö, koska asetus koskee koko yhteisöä ja Euroopan yhteisössä on yhtenäismarkkinat. Tämän vuoksi tilannetta ei voida tarkastella yksinomaan tai pääasiallisesti vain yhdessä erillisessä jäsenvaltiossa. Asetuksen 3 artiklassa säädetään, että on otettava huomioon tilanne jäsenvaltiossa, josta nimi on peräisin, tilanne alueilla, joilla tuotetta käytetään, ja tilanne muissa jäsenvaltioissa sekä asiaa koskeva kansallinen lainsäädäntö tai yhteisön lainsäädäntö. (. . .) Kohdeyleisö määritetään tuotetyypin ja niiden ihmisten perusteella, joille tuote on tarkoitettu. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kyseessä on juusto, jota kuluttavat pääasiassa loppukuluttajat (mutta myös kaupalliset ostajat, esimerkiksi ravintolat ja elintarviketeollisuus). Kohderyhmä on siis suuri yleisö. Nimityksen tai merkinnän on siis täytynyt menettää maantieteelliseen alkuperään liittyvä merkityksensä suuren yleisön silmissä. Kun halutaan arvioida, miten suuri yleisö nimityksen mieltää, voidaan tehdä ns. suoria toteamuksia, kuten mielipidetiedustelut tai muut tutkimukset ja ns. välillisiä toteamuksia, kuten tuotanto- ja kulutustaso, käytettyjen pakkausmerkintöjen tyyppi ja laatu, kyseisten tuotteiden mainonta, maininnat sanakirjoissa jne”.
- (24) Fetajuuston tuotannon osalta komitea toteaa, että yhteisön kokonaistuotannosta tapahtuu Kreikassa 60 prosenttia ja yhteisön lampaan- ja vuohenmaitopohjaisesta tuotannosta 90 prosenttia. Lehmänmaitopohjaisen fetajuuston osuus yhteisön kokonaistuotannosta on 34 prosenttia, ja se on suurelta osin tarkoitettu kolmansiin maihin.
- (25) Kulutuksen osalta komitea toteaa, että nykyisellään fetajuustosta kulutetaan Kreikassa 73 prosenttia eli 10,5 kilogrammaa asukasta kohden, kun muut unionin kansalaiset kuluttavat sitä vuosittain 1,76 kilogrammaa asukasta kohden. Tanskassa ja Saksassa fetajuuston kulutus on komitean mukaan suurempi, mutta kuitenkin 15–36 kertaa alhaisempi kuin Kreikan. Komitean mukaan juustojen kokonaiskulutukseen verrattuna fetajuuston asukaskohtainen kulutus on myös merkittävä: Kreikassa kulutetaan vuosittain asukasta kohden 10,5 kilogrammaa fetajuustoa, kun juustojen vuotuinen kokonaiskulutus on 14 kilogrammaa. Tanskassa vuosikulutus henkeä kohden on 0,7 kilogrammaa, ja juustojen kokonaiskulutus 15 kilogrammaa. Ranskassa fetajuuston vuosikulutus henkeä kohden on 0,13 kilogrammaa, kun juustojen kokonaiskulutus on 20 kilogrammaa. Saksassa fetajuustoa kulutetaan vuosittain henkeä kohden 0,29 kilogrammaa juustojen kokonaiskulutuksen ollessa 19 kilogrammaa.
- (26) Komitea toteaa, että ”Kreikan ulkopuolella tapahtuvasta tuotannosta merkittävä osuus viedään kolmansiin maihin ilman että se vaikuttaa nimityksen 'Feta' tilanteeseen yhtenäismarkkinoilla” ja että ”siihen, onko nimitys yleisnimi vai ei, ei vaikuta tuotannon ja kulutuksen puuttuminen useissa jäsenvaltioissa”.
- (27) Asiaa koskevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön osalta komitea katsoo, että 12 jäsenvaltiossa ei ole erityistä sääntelyä, vaan niissä sovelletaan fetajuustoon juustoja koskevia yhteisön ja jäsenvaltioiden yleisiä sääntöjä. Komitea toteaa, että Kreikassa on ollut fetajuustoa koskeva sääntely vuodesta 1935 alkaen, Tanskassa vuodesta 1963 alkaen, ja että Itävalta on vuonna 1971 tehdyn kahdenvälisen sopimuksen nojalla varannut nimityksen ”Feta” yksinomaan Kreikasta peräisin oleville tuotteille.
- (28) Fetajuuston kaupan pitämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta komitea toteaa, että kuluttajalle tarjotaan ”samalla nimikkeellä kahta koostumukseltaan, esimerkiksi aistinvaraisilta ominaisuuksiltaan erilaista tuotetta”. Komitea korostaa, että muualta kuin Kreikasta peräisin olevien fetajuustojen pakkausmerkinnöissä viitataan suoraan tai välillisesti Kreikkaan, mikä osoittaa, että nimitystä ”Feta” ei käytetä ”vailla maantieteellistä konnotaatiota olevana yleisnimenä suolavedessä säilötyn lampaan- tai lehmänjuustosta valmistetun tuorejuuston synonyyminä (. . .)”. Komitean mukaan kyseessä on ”tuote, joka yleisesti esitetään olevan peräisin Kreikasta (. . .)”.
- (29) Komitea toteaa yksimielisesti, että nimitys ”Feta” ei ole yleisnimi, seuraavista syistä:
- (30) Fetajuuston tuotanto ja kulutus on laajalti keskittynyt Kreikan tasavaltaan. Muissa jäsenvaltioissa (Saksassa, Tanskassa, Ranskassa) fetajuuston nimellä valmistetut tuotteet ovat pääasiassa lehmänmaitopohjaisia, ja ne valmistetaan eri tekniikalla ja niistä suurin osa viedään kolmansiin maihin. Nimityksen ”Feta” ei siis voida katsoa olevan yleisnimi, koska sisämarkkinoilla suurin osa tuotteesta on kreikkalaista alkuperää. On myös huomattava, että jäsenvaltioissa, joissa fetajuustoa ei tuoteta ja joissa sen kulutus ei ole merkittävää, nimityksestä ”Feta” ei ole voinut tulla yleisnimeä koska nimitystä ei ole käytetty yleisnimenä. Kuluttaja mieltää ilmaisun ”Feta” kreikkalaista alkuperää olevaksi. Tämän vuoksi kyseessä ei ole yleiseksi muuttunut nimi, joka olisi yleisnimi yhteisön alueella.

- (31) Tiedekomitea toteaa asiaa koskevan kansallisen tai yhteisön sääntelyn osalta, että useimmissa jäsenvaltioissa ei ole kyseistä tuotetta koskevaa lainsäädäntöä tai erityistä sääntelyä. Erityinen sääntely on ainoastaan Kreikassa ja Tanskassa. Tanskan sääntely, jossa sallitaan "Danish Feta" -nimisen tuotteen valmistus, eroaa valmistustekniikan kannalta suuresti Kreikan sääntelystä (käytetään ultrasuodatettua lehmänmaitoa eikä lampaan- ja vuohenmaitoa; lisäaineiden käyttö oli sallittua vuoteen 1994). Tanska ei myöskään todistanut, että nimitys "Feta" olisi ollut vuonna 1963, jolloin kyseinen jäsenvaltio salli nimityksen käytön, yleinen nimi, jota voidaan käyttää tuottajamaan nimen ("Danish Feta") kanssa, eikä todistetta nimityksen yleisnimen luonteesta ole toimitettu myöhemmältä ajankohdalta.
- (32) Se, että nimitystä "Feta" käytetään yhdistetyssä tullinimikkeistössä tai vientitukia koskevassa yhteisön sääntelyssä, ei vaikuta kyseessä olevan nimityksen mieltämiseen, tunnettuuteen ja suojaan yhtenäismarkkinoilla, koska kyseinen yhteisön lainsäädäntö ei ole tässä yhteydessä asiaa koskeva.
- (33) Komissio on ottanut huomioon tiedekomitean neuvoantavan lausunnon. Komission mukaan jäsenvaltioiden toimittamien tai komission toteuttamien tai tilaamien tutkimuksista ilmenneiden oikeudellisten, historiallisten, kulttuuristen, poliittisten, yhteiskunnallisten, taloudellisten, tieteellisten ja teknisten tietojen perusteella voidaan erityisesti katsoa, että yksikään asetuksen (ETY) N:o 2081/92 3 artiklassa erityisesti säädetystä nimityksen yleisnimen luonnetta koskevista vaatimuksista ei täyty, minkä vuoksi nimityksestä "Feta" ei ole tullut "maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimeä, josta on tullut maataloustuotteen tai elintarvikkeen yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan tai alueeseen, jossa tämä maataloustuote tai elintarvike on alun perin tuotettu tai jossa sitä on pidetty kauppan".
- (34) Koska nimityksen "Feta" yleisnimen luonnetta ei ole voitu vahvistaa, komissio tarkisti asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Kreikan viranomaisten pyyntö nimityksen "Feta" rekisteröimiseksi suojattuna alkuperänimityksenä on kyseisen asetuksen 2 ja 4 artiklan mukainen.
- (35) Nimitys "Feta" on asetuksen (ETY) N:o 2081/92 2 artiklan 3 kohdan mukainen perinteinen muu kuin maantieteellinen nimitys. Mainitussa kohdassa tarkoitettuja ilmaisuja "alue" tai "paikka" voidaan tulkita vain geomorfologiselta eikä hallinnolliselta kannalta, koska tuotteeseen liittyvät luonnon ja inhimilliset tekijät voivat ylittää hallinnolliset rajat. Mainitun kohdan mukaan johonkin nimitykseen liittyvä maantieteellinen alue ei kuitenkaan voi olla maa kokonaisuudessaan. Nimitykseen "Feta" liittyvän, kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen rajattujen maantieteellisen alueen on todettu kattavan yksinomaan Kreikan mantereeseen ja Lesvosin saariryhmän. Se ei kata muita saaria ja saariryhmiä, sillä ne eivät täytä vaadittuja luonnon ja/tai inhimillisiä tekijöitä. Maantieteellisen alueen hallinnollista rajausta on lisäksi tarkennettu ja täsmennetty, koska Kreikan viranomaisten toimittamassa tavaraerittelyssä mainitaan ehdottomat vaatimukset, joiden kaikkien on täyttyvä. Erityisesti raaka-aineen alkuperäalue on huomattavan rajattu, koska fetajuuston valmistuksessa käytettävän maidon on oltava perinteisesti kasvatettuihin paikallisiin rotuihin kuuluvien lampaiden ja vuohien maitoa, ja niiden ravinnon on ehdottomasti oltava rajattujen alueiden laitumilla esiintyvää kasvustoa.
- (36) On todettu, että hallinnollisesti rajattu maantieteellinen alue yhdessä tavaraerittelyn kanssa on riittävän homogeeninen täyttämään asetuksen (ETY) N:o 2081/92 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan f alakohdan vaatimukset. Fetajuuston raaka-aineena käytettävien lampaiden ja vuohien kasvatuksen kulmakivet ovat laajaperäinen laiduntaminen ja paimentolaisuus, jotka jatkavat ikäaikaista perinnettä. Sitä noudattamalla on mahdollista mukautua vaihteleviin sääoloihin ja niiden kasvillisuudelle aiheuttamiin muutoksiin. Näin ovat kehittyneet pienikokoisten lampaiden ja vuohien alkuperäiskarjarodut, jotka ovat vähään tyytyviä, sitkeitä ja sopeutuneita karuun ympäristöön, jossa kuitenkin kasvaa lukuisia erilaisia kasveja. Niistä lopputuote saa ominaisen tuoksunsa ja makunsa. Fetajuuston kansainvälinen maine syntyy luonnon tekijöiden yhdistymisestä erityisiin inhimillisiin tekijöihin; tällainen on erityisesti perinteinen valmistusmenetelmä, jossa juustoaines valutetaan puristamatta.
- (37) Koska Kreikan viranomaisten esittämään tavaraerittelyyn sisältyvät asetuksen (ETY) N:o 2081/92 4 artiklassa vaaditut seikat eikä kyseisen tavaraerittelyn virallisessa arvioinnissa ole tullut esiin olennaista arviointivirhettä, nimitys "Feta" olisi rekisteröitävä suojattuna alkuperänimityksenä.
- (38) Asetus (EY) N:o 1107/96 olisi muutettava vastaavasti.
- (39) Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 15 artiklassa perustettu komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2. Lisätään nimitys "Φέτα" (Feta) asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteessä olevan A osan otsakkeessa "Juustot" olevaan kohtaan "Kreikka".

1 artikla

1. Kirjataan nimitys "Φέτα" (Feta) asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 3 kohdassa säädettyyn suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin suojattuna alkuperänimityksenä (SAN).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.